

Az első hódítás.

Mikor az ember tizenhárom éves, elkerülhetetlen, hogy ne tegyen szert, újabb és újabb felfedezésekre. Késő tavasszal történt, közel az iskolaév végéhez...

Volt nekünk egy számtan és mértan tanárnőnk, Stampainé, Füzessy Matild. Jól megtermett asszonyság volt, lehetett vagy ötven éves. Sötétbarna hajában egy kétujjnyi ősz csík volt, szorosán hátrafésülve hordta, hátul ovális kontyba tűzve két nagy gyöngyházdíszítésű fésűvel. Rendszerint finom csíkos blúzt viselt, magasan gombolt gallérral. Fogadni mertem volna, hogy minden reggel frissen van vasalva, keményítve. Fél lábszárig érő egyszínű szövet szoknyát hordott, barnát vagy sötétkéket. Gyönyörű nagy mellei voltak, magasan, feszesen beszorítva valami középkori melltartóba, -- legalábbis azt gondoltam, míg az a bizonyos eset nem történt. Itt kell megjegyezzem a fiatalabb olvasóknak, hogy abban az időben ütni, verni a diákot nemcsak, hogy meg volt engedve, de jóformán minden tanár előszeretettel üzte az ipart. A brutalitás változatos formában volt jelen az osztálytermekben. Krenkó pofozott, Sefcsik tanár úr nádpálcával ütötte a feneküket, Békés Gyula körmöst adott. Füzessy Matild barackot. Ball karral átkulcsolta a gyerek nyakat, magához szorította, hogy lélegzethez sem jutott a szerencsétlen és a bütykös, csontos kezével olyan barackot nyomott az ember fejére, hogy majd belukadt. De jószagú volt. Már mint Füzessy Matild. Akkor jegyeztem meg az egyik életre szóló felfedezést, hogy nemcsak "nő szag" van, de bennem vagy vonzó, vagy taszító érzést vált ki,

lényegében ugyanaz az illat. Az illat, ami valami izgalmas keveréke az enyhe verejték és test kipárolgásnak és a mértékkal használt szépítőszereknek. Ha viszont a párfűm elfedi a test természetes illatát, már engem nem érdekel. Asszony-illat. Mágnes, okos és oktan tettekre. A fűszeres Lászlónénak jó illata volt, Boros néninek is, de Sipos Jutkának a szomszéd tizenhét éves lányának rossz szaga volt. Füzessy Matildnak jó illata volt. Valahányszor kihívott barackra, mélyet szívtam az illatából, amint szorosán a ball kebléhez szorította a fejemet. A pár pillanat élvezet kárpótolt a fájdalmas barackért. Egyszer úgy történt, hogy az orrom éppen a mellbimbó tájékára került és éreztem, hogy ott van. A bimbó. Biztos voltam benne, hogy az, az. Keményebb volt, mint a melle maga. Nem ment ki a fejből a felfedezés, másnapra aztán megszületett a nagy terv. Alig vártam a legközelebbi számtan órát és direkt, hangosan súgtam Soós Misinek. Füzessy Matild lecsapott rám.

- Kaskötő, te súgtál! Gyere ide! - Fenyegetően állt a táblánál. Én vettem egy mély lélegzetet, és ahogy elkapta a nyakamat, úgy irányítottam a mozdulatot, hogy a szám a bimbó tájékára kerüljön. Azt már tapasztaltam Borinál, hogy a mellbimbója, mint a tüske megkeményedik, ha ráfújok. Ahogy a Jóságúmatild magához szorított kiengedtem a tüdőmből az összes visszatartott levegőt és nyitott szájjal ráfújtam ott, ahol a bimbót sejtettem. Vártam a barackot és nem jött. A szorítása sem engedett, már kifogytam szuszából, jó lett volna levegőt venni de Matild nem hagyott. Egy örökkévalóságnak tűnt, míg egy enyhe érintést éreztem a fejem búbján, aztán kiszabadultam.

- Menj a helyedre te csirkefogó. - a hangja lágyabban csengett, vagy csak én hallottam a különbséget.

Egy fecske nem csinál tavaszt, gondoltam, és alig vártam az alkalomra, hogy megismételjem a trükköt. Nem váratott magára az alkalom. A következő órán, becsületszavamra, nem csináltam semmi rosszat. Szándékomban volt, hogy provokáljak, de nem került rá sor, mert a Jószagumatild rám förmedt.

- Kaskötő! Hányszor mondtam már, hogy ne kalimpálj a lábaddal. Gyere ide fiam!

Abban a pillanatban az inamba szállt a bátorság, már-már ott tartottam, hogy feladom a kísérletet, mikor az ösztönöm vette át a dolgok intézését és teleszívatta a tudómet levegővel. Jószagumatild egy hivatásos szabadfogású birkózó mozdulatával kapta el a nyakamat és rántott a keblére. Telitalálat. Kiengedtem a forró levegőt az utolsó cseppig. Hosszú szünet után elsült a barack a fejem felett a levegőben és egy legyintéssel elbocsátott a vérengző amazon.

- Menj a helyedre te csi.. csi... csirkefogó.-
dadogta Füzessy Matild okleveles számtan és mértan tanárnő és hosszasan lapozott az osztálykönyvben. Én, a tizenhárom éves casanova-tanonc vigyorogva vettem tudomásul a váratlan győzelmet. Akkor nem tudtam, nem érthettem az eset jelentőségét, de tény az, -- ha mondjuk én húsz évvel vagyok öregebb és a Jószagumatild hússzal fiatalabb, a következő lépés az ágyba vezetett volna. De hát így csak meg kellett elégednem a rendszeres "fenyítéssel".

A másik jelentős felfedezés szinten ezzel az üggyel állt kapcsolatban. A fene megette, ha az ember, -- még ha gyerek is, nem dicsekedhet el az

eredményeivel. Már vagy két hete tartott a "viszonyunk" Jószagúmatildal, nem tudtam magamba tartani a sikert, és elmondtam Nagy Jóskának. Nagy Jóska szintén két évvel volt öregebb az osztály tagjainál, de nem azért mert később kezdett, hanem ismételt. Kétszer. Már eltanácsolták volna a polgáriból, de protekciója volt. Nagy darab kölyök volt, a BTK-ban boxolt. Évekkel később találkoztam vele a Margit szigeten, bárgyún mosolygott és petuniákat meg nefelejcszet palántált. Amint mondta, az első hivatásos mérkőzésén, a tizedik menetben a bíró hagyta, hogy az ellenfele hülyére verje. Két hétig volt kómában, aztán, hogy vége lett a boxoló karrierjének, elment kertésznek a fővároshoz. Boldog volt.

Na igen, ott tartottam, hogy elmondtam Nagy Jóskának az én bimbómelegítési esetemet és tiltakozásom ellenére Jóska is megpróbálta. Tanúja voltam a szomorú esetnek. Jószagúmatild el sem jutott a barackig, elpenderítette magától Jóskát és rám kiáltott.

- Kaskötő, te disznó! Gyere ide! - Még arra sem volt időm, hogy a dobogóra lépjek, két akkora pofont kevert le, hogy egy kocsisnak is dicséretére vált volna. Napokig zúgott a bal fülem. Az osztály némán nézte az egyoldalú mérkőzést és senki, rajtam és Jóskán kívül nem tudta, hogy attól a naptól fogva miért váltotta fel a pofon a barackot.

Én egy életre szóló tanulságot vontam le, -- miszerint az egészségre káros, ha az ember nőüyekben elért sikereivel dicsekszik.

***